

LAURA MARX – COACH, COUNSELOR EN SECTIEVOORZITTER D&P AAN HET GROENE HART LEERPARK IN ALPHEN AAN DEN RIJN

25 jaar docent met passie voor het vmbo

(school)loopbaan

Schoolloopbaan: In 1982 begon Laura aan het lhno van het Bospark in Alphen aan den Rijn, een voorloper van het Groene Hart Leerpark. Aansluitend volgde ze een mbo-opleiding tot verzorgende.

Loopbaan: Laura ging werken als kraamverzorgende en werd al snel praktijkleider. In de ouderenzorg breidde ze het praktijkleiderschap verder uit. Als invaller gaf ze gezondheidskunde op het mbo. Al met al werkte ze 11 jaar in de zorg, voordat ze op Het Groene Hart Leerpark als docent gezondheidskunde aan de slag ging. Nog twee jaar combineerde ze het docentschap met een baan in de ouderenzorg. Ze volgde de lerarenopleiding en ging fulltime aan de slag op Het Groene Hart. Behalve unitleider en examensecretaris heeft ze alle rollen op school doorlopen.

Waarom heb je gekozen voor een baan als docent?

“Toen ik op het lhno zat, waren mijn toekomstperspectief en kansen niet gericht op doorstuderen en docent worden. Maar als je in m'n hart keek, zat het er al heel vroeg in. Bij schoolje spelen was ik altijd de juf. Toen ik in de ouderenzorg werkte, kwam mijn oude lhno-juf langs, op stagebezoek. Ze vroeg of ik iemand wist die gezondheidskunde kon geven. Dat wist ik wel! Zo ben ik erin gerold en werd aangenomen door mijn oude mentor Ank. Zij zei: ‘Lau, ik ben zó trots, je moet heel snel de lerarenopleiding gaan volgen.’

Ank was een grote bron van inspiratie voor mij als docent. Ze zag veel potentie in mij, toen ik nog leerling was. Dat kreeg ik van huis uit niet zo mee. Het was prima wat ik deed, maar zij had echt oog voor mijn kwaliteiten en had een feministische inslag. In die tijd werd je na het lhno kapster of verpleegkundige of je ging in een winkel werken. Zij zag dat er méér in zat. Dat gaf me zelfvertrouwen en maakte dat ik doorzette.”

Hoe ben je gestart als docent?

“Mijn sollicitatiegesprek was op 5 december en op 12 december stond ik voor de klas met een mapje met de

stof die de leerlingen moesten leren. Ineens dronk ik in de lerarenkamer koffie met mijn oude docenten. Stuk voor stuk waren ze supertrots op mij. Dat herken ik nu ook, als ik oud-leerlingen terugzie met een mooie baan of die een goede moeder zijn. Ik heb nu leerlingen van wie ik ook de moeder in de klas heb gehad.

Hoewel ik het werk fantastisch vind, heb ik ook wel twijfelmomentjes gehad, vooral na corona. Toen de leerlingen weer terugkwamen op school, waren ze compleet losgelagen en paste ik niet meer automatisch daarin. Het contact leggen met leerlingen zit in mijn natuur. Op het vmbo is de relatie met leerlingen zo ontzettend belangrijk om iets over te kunnen brengen. Ik vroeg me af of ik het nog wel kon.”

Hoe zouden je leerlingen jou omschrijven?

“Ze vinden me streng maar rechtvaardig. Ik ben ook counselor op school en in de één op één-contacten kan ik een andere kant laten zien. Mijn specialiteit zijn basisleerlingen met leerwegondersteunend onderwijs. Ik heb veel mensenkennis en kan goed de thuissituatie inschatten. Dat wordt op school erg gewaardeerd.

Leerlingen hebben regels nodig, dat is de basis. Ik werk ▶

veel aan de horecakanter. Daar hebben leerlingen te maken met hygiëne en omgangsvormen. Daar ben ik streng op, maar ik geef ze ook veel complimenten. Met oog voor de individuele leerling, net als Ank. Gisteren had mijn coachklas een proefexamen. Ik was zó trots op ze, alsof ik hun moeder was!”

Is er verschil tussen de vmbo-leerlingen van toen en nu?

“Waar er vroeger tegen docenten werd opgekeken, denken leerlingen nu vaak dat ze alles kunnen zeggen. Ze zijn niet wijzer en krijgen het goed communiceren vaak niet van thuis mee. Daar moet je op sturen. Vroeger was ik de juf en de grote zus, nu meer de moeder. Maar wat echt hetzelfde is gebleven, is de puurheid van de kinderen: je krijgt wat je ziet. Ze zeggen doodgewoon: ‘Dat haar moet u niet meer doen hoor, mevrouw’.”

Wat wil je je leerlingen meegeven?

“Als je leert, mag je fouten maken, daar hoef je geen sorry voor te zeggen. Je moet wel leren wanneer je wel sorry moet zeggen. Basisvaardigheden als elkaar goed aanspreken, communiceren, opkomen voor jezelf, je grenzen aangeven, dat soort levensvaardigheden wil ik ze meegeven. Dat vind ik ook de belangrijkste vaardigheden in het eigen restaurant van de school.”

Wat beschouw je als de grootste verandering in het vmbo-onderwijs in de afgelopen 25 jaar?

“Toen ik hier op school kwam werken, kwam ik uit de beroepspraktijk. Ik leerde leerlingen alles over mijn vak, over diëten, voedingstoffen, enzovoorts. We hebben nu in de bovenbouw D&P en een leerling kan Zorg & Welzijn in de keuzevakken doen. Van de echte kennis is maar weinig overgebleven. Dat voelde zo bij alle vakdocenten. Inmiddels heb ik daar vrede mee, want de leerlingen worden breed opgeleid. Dat past bij de maatschappij.

Je blijft niet meer 45 jaar hetzelfde werk doen. Ik ben trouw aan deze organisatie, maar voor jonge collega's ligt dat anders. Onze school is een paar jaar geleden zo gebouwd, dat we ook nog terug zouden kunnen naar smallere profielen.

Voor leerlingen is de keuze reuze, maar dat maakt het nog niet makkelijker. Vijfentwintig jaar geleden wist je: ik word vrachtwagenchauffeur, kapster of timmerman. Nu weten ze het écht niet in het vierde jaar.”

Wat zou je willen veranderen in het vmbo?

“We hebben het altijd over Passend Onderwijs. Er zou een groep moeten zijn die van de overheid een wildcard krijgt, waarin je helemaal op maat en niveau van de leerling onderwijs kan geven en dat een leerling dat hier op school kan afronden met een diploma. Dat papertje is echt heel belangrijk. Je kan natuurlijk naar niveau 1, maar dat haalt leerlingen vaak niet omhoog.”

Wat is het mooiste aan werken in het vmbo?

“Dat ik zomaar om half 11 's avonds of op een vrije dag een mailtje of belletje krijg van een leerling die mij nodig heeft. Ik ben de drijvende kracht achter het organiseren van het afscheid voor leerlingen en we maken dan een lied met voor elke leerling acht regels. Dat gun ik ze heel erg.”

Terugkijkend op de afgelopen 25 jaar, waar ben je het meest trots op?

“Ik ben heel trots dat ik mijn master gehaald heb, dat ik de kans heb gekregen op deze school en dat me dat ook gelukt is. Ik ben trots op deze mooie school. Ik zou onze mooie leerpleinen, restaurant en keukens aan iedereen willen laten zien. Ik ben supertrots dat hier allemaal mensen werken met hart voor de leerling. En op de harde kern van collega's, die hier nog steeds werken en verbonden zijn met elkaar.” ■

terugblik

Tekst: Eva Voncken | Fotografie: Hetty van Oijen